

"Jätke ütsford ju järele niisuguseid hirmujuttusid rääkimast!" hüüdis wärwija meister wähele, "Kadri on juba näost üsna lahwatanud."

"Ta on tõeste ära ehmatanud," lisas advofati kirjutaja juure, ja wõttis emanda ilusast käest finni ja silistas seda.

"Urge puutuge!" kõrgatas noorik. "Ta ei wõinud seda wäikest, tige date filmadega ja terawa ninaga mehikest filma otsastgi näha."

"Palun alandlikult andeks, "Seakeeseemand," pilkas kirjutaja.

"Minu nimi on Hippeli emand, kas saad aru? Niisugust jultund juttu ma ei talli!"

"Kell lööb kobe kakssteiskümmend, algame uut aastat rahus," kostis kooliõpetaja. "Kas ei oleks ju aeg sega-weini (bowle) ette anda?"

See ettepanek meeldis kõikidele. Ka soldat, kes oli tuttuma jäänud, seft et ta kurt oli ja kõnetest ühtigi ei kuulnud, ajas enese sirgu, waatas tella järele ja pööras oma halli wuntsiid, põnewalt ootades.

Wein oli walmistatud ja tantu lauale, seal kõrwal toreda kausi peal kuldpruuniks küpsetatud koogid.

Klaasid kõlisesiwad ja wõõrad westiwad kõiksugu magusat juttu. Üksnes peremees ja pereemand ei teinud teine teisega tegemist, nad ei waatanudgi teine teise peale.

Teisel januaril pärast lõunat pidi Brants Hippel äri- asjade korraldamise pärast ära reisima, ja alles kolmandal päewal oodati teda kodu ja ta jõuudis ka tõeste hommitusel tunnil tagasi.

Ohtul paniwad wõõrad imets, et peremees ja pereemand wälja nägiwad, nagu muljuts nende südant raske mure, seft Kadri ilusad filmad oliwad üsna punasels nutetud ja Brants oli tufameeleline, ei sõõnud ega joonud.

"Mis see nüüd tähendab?" küsisiwad wõõrad.

"Neil on teine teisega sõnawahelus olnud," ütles pagarimeister Sui, "ja nüüd on nad weel nii wäga liigutatud. Oh Sumal, inimene on sagedaste kurwal meelel, seda tean mina kõige paremine."

"Aga isu ja jänu ei puudu neil ialgi," heitis nurga-advofat wähele.

"Sumalale tänu, ei ialgi! Ma olen terve, tugew Sakslane, kes igale ühele head soowib ja ka enesele mitte paha ei soowi ja ei ole mitte tige dust täis telm."

"Kas Teie seda minu kohta tähendate?" "Seda ei ole ma mitte ütelnud, kui Teie seda enese peale tahate tähendada, siis ei ole mul sellega midagi tegemist. Iga-mees peab teadma, mis lugu ta enesest peab."

"Wõõrad naerisiwad ja nurgaadvofat Beter tõusis üles, läks teiste hulgast ära ja rääkis:

"Selle peale wõiks ma paraja kohtuse anda, kuid palju inimesi ma ei taba wihaštada. Ma ei soowi Teile mitte beameelega alwatust."

"Laseme tab joosta ja teeme kolm risti taga järele!" ütles Oert. "Mis Teisse puudub, meister Sui, siis jooge pudel selterdmet, see rahutab werd."

"Noh, küll Hippeli omade wahel tüli jälle peagi lahti läheb," arwasiwad kõik, kui nad wõõraste majast lahustiwad. Ommetegi pidiwad nad nägema, et nad on effinud.

Endist tüli enam ei olnud. Kuumawereline Kadri oli nüüd tasane kui tallekene, ja Brantsu suust ei olnud enam ühtegi karedat sõna kuulda.

"Kuidas sa soowid, kallise!" armastas noorik ütelda ja Brants ei wõtnud ial midagi ette, ilma et ta oleks küsinud: "Dns see Sulle meele järele, mo tuite?"

"Hüwa, lapsed, see on mulle armas kuulda" kiitis neid kirikuõpetaja, "aga mis teie siis mõlemad nii üliõnnetud wälja näete?"

Kadri tahtis midagi ütelda, aga hakkas nutma ja ruttas wälja.

"Noh, mis siis teiega dieti on?" küsis waimulik isand. "Seletage mulle ommetegi, Hippel —"

"Armas õpetaja, flin ei ole midagi seletada. Neil mõlematel on pea ots läes, wostas Brants, pühkis oma filmi käitsfega ja jooffis naese järele wälja.

Kui weel mõni nädal möõdas oli, hakkasiwad wõõrad imeštades oma pead raputama.

Wõõrastemajas "Kuldseakeesele" oli tõeste midagi aruldast ja arusaamatut sündimas. Mõlemad abielu-rahwas oliwad kui ümber wahetatud ja olefisiwad turtel- tuupaari modelits wõinud olla, aga leegi ei näinud neid enam naerwat.

"Oh! neil on wõlgasid palju ja nad on kõrwadent seal sees," arwas nurgaadvofat Beter tige dalt naeratades, aga teised wõõrad ei kiitnud mitte järele, seft Hippelid oliwad usinad ja kofuhoidlitud ja nende wäike majatallitus oli heas korras, ka käis neil palju wõõraid.